

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.20.409/2018/11. szám

A tanács tagjai: Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

Salamonné dr. Piltz Judit előadó bíró

. Döme Attila bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

. Galbavy Magdolna ügyvéd

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

jogtanácsos

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

écsi Ítéltábla Pf.III.20.099/2017/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

écsi Törvényszék 14.P.20.802/2016/13.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak külön felhívásra 118.800 (száztizennyolcezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2015. március 31-én egy mentőgépjármű részére a közlekedés során előnyt kívánt biztosítani, de a manőver során nekiütközött a mellette már szinte elhaladó, őt balról kikerülő, megkülönböztető fény- és hangjelzést használó mentőgépkocsinak. A mentőt vezető G.F. a felelősségét a helyszínen elismerte.
- [2] A helyszínre érkező rendőr a helyszínen „igazolás” elnevezésű okiratot állított ki, amely tartalmazta a baleset helyét, idejét, a

balesettel érintett személyek nevét, járműveik rendszámát, felelősségbiztosítójuk megnevezését, valamint utalást arra, hogy az igazolást a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 91/P. § (1), (2), (3) bekezdése alapján a biztosítónál történő bemutatás, valamint kárrendezési eljárás lefolytatása céljából állította ki. Az okiraton szereplő azon szövegrészt, hogy „a közlekedési baleset okozása miatt az ügyben *büntető, *szabálysértési, *közigazgatási eljárás megindítására kerülhet sor”, a helyszínen intézkedő rendőr áthúzta. Az igazolás tartalmazta azt is, hogy „az ügyben eljárás nem indult a balesetet okozó személy ellen, G.F. a felelősségét elismerte, ezért vele szemben figyelmeztetve”, a mondatból a „helyszíni bírság” szövegrész kihúzásra került.

- [3] Az alperes részéről intézkedő rendőr még aznap leadott írásbeli jelentésében azt tüntette fel, hogy a baleset valószínűsíthető oka a felperes részéről a forgalmi sáv szabálytalan változtatása. Ez alapján az alperes vagyoni kárt okozó közúti közlekedés baleset ügyében szabálysértési feljelentést tett, amelyben a baleset valószínűsíthető okaként a felperes részéről a forgalmi sáv szabálytalan változtatását jelölte meg.
- [4] A baleset utáni napon, 2015. április 1-jén a felperes az alperes által a helyszínen kiállított igazolás alapján a károkozó felelősségbiztosítójánál kárbejelentést tett.
- [5] A biztosítótársaság arról tájékoztatta a felperest, hogy a kárügyet gazdasági totálkárként kezeli, a gépjármű maradványértékét 360.000 forintban határozta meg. A tájékoztatást követően a felperes 2015. április 28-án a roncsot 530.000 forint vételárért értékesítette. A felperes a gépjármű eladását megelőzően, 2015 áprilisában értesült arról, hogy a biztosító csak a rendőrségi eljárás lezárása után dönt véglegesen a biztosítási összeg kifizetéséről.
- [6] Utóbb a biztosítótársaság arról tájékoztatta a felperest, hogy 858.000 forint kártérítést állapított meg, amelynek kifizetése a jogalap tisztázása esetén lehetséges, mert biztosítottja utóbb a felelősségét nem ismerte el.
- [7] A szabálysértési hatóság 2015. április 29-én közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértésének elkövetése miatt 40.000 forint pénzbírsággal sújtotta a felperest. A felperes által indítványozott személyes meghallgatás után a hatóság határozatát visszavonta, és az ezt követően lefolytatott eljárásban ugyanezen a címen 25.000 forint pénzbírsággal sújtotta a felperest. Ezen határozat ellen a felperes jogorvoslással nem élt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes keresetében 688.000 forint vagyoni és 500.000 forint nem vagyoni kár, valamint késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban Ptk.) 6:548. § (1) bekezdése, 6:519. §-a és 2:52. §-a alapján. Keresete indokaként arra hivatkozott, hogy az

alperes által a helyszínen kiállított, valótlán tartalmú közokirat megtévesztette, az igazolás birtokában abban a hiszemben intézkedett a kárrendezés ügyében, hogy nem felelős a baleset bekövetkeztéért. Kiemelte, amennyiben értesült volna arról, hogy felelőssége a balesetben megállapítható, akkor nem értékesítette volna a gépjárművet, hanem megjavíttatja, és jelenleg is a tulajdonában lenne. Állította, hogy az alperes magatartása miatt sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott személyiségi joga.

- [9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [11] A Ptk. 6:548. § (1) bekezdése alapján elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes kimerítette-e a rendes jogorvoslati lehetőséget. Megállapította, hogy a felperes azzal, hogy a szabálysértési hatóság újabb határozata ellen biztosított jogorvoslati lehetőséget nem vette igénybe, kifogást nem terjesztett elő, mulasztott, ezért a vagyoni kárigénnyel az alperessel szemben nem léphetett fel.
- [12] Alaptalannak találta a felperes sérelemdíj iránti követelését is. Kifejtette, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos alapjog, azonban annak megsértése minden esetben csak kapcsolódó jellegű - a személyiségi jogokat is sértő - tényállás megvalósulta esetén jár együtt a személyiségi jogok sérelmével, és csak ilyen esetben van lehetőség személyiségvédelmi szankciók alkalmazására.
- [13] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [14] Az elsőfokú bírósággal ellentétben a felperes keresetét teljes egészében érdemben vizsgálta. Ennek indokaként kifejtette, hogy a kár nem lett volna elhárítható a szabálysértési határozat elleni jogorvoslattal, figyelemmel arra is, hogy a felperes maga sem vitatta, hogy a baleset okozója volt. Erre tekintettel az elsőfokú bíróságtól eltérően azt állapította meg, hogy nem álltak fenn a Ptk. 6:548. § alkalmazásának feltételei.
- [15] Érdemben a vagyoni kárigény vonatkozásában úgy foglalt állást, hogy az az okozati összefüggés hiánya miatt alaptalan. Kifejtette, hogy a felperes a gépjárműroncs értékesítése előtt tudott arról, hogy a biztosító a rendőrségi eljárás befejezése után dönt a biztosítási összeg kifizetéséről, továbbá arról is, hogy az ügyben ellene szabálysértési eljárás indult. Ez alapján úgy ítélte meg, hogy a felperes kárát kizárólag saját döntése, a sérült gépkocsi adott időpontban való értékesítése okozta.
- [16] A sérelemdíj iránti igény vonatkozásában a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtett jogi indokokkal. A felperes kizárólag alapjogi sérelemre hivatkozással előterjesztett, sérelemdíj iránti igényét alaptalannak találta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat meghozatalát kérte.
- [18] Kérelmében megsértett jogszabályhelyként jelölte meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. §-át.
- [19] A rendes jogorvoslati lehetőségek igénybevételeivel kapcsolatban sérelmezte: az ítélet tábla indokolásában nem tért ki arra a körülményre, hogy az elsőfokú bíróság helyesen döntött-e abban a kérdésben, hogy a pert megelőzően a rendes jogorvoslati eszközöket kimerítette-e, ezért ezzel az indokkal helye volt a kereset elutasításának.
- [20] Az alperes jogellenes magatartásával kapcsolatban kifejtette, elvárható lett volna az alperestől, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogát tiszteletben tartva értesítse arról, hogy a helyszínen kiadott igazolás nem valós tartalmú, utóbb eljárást indítottak vele szemben.
- [21] Kifejtette, hogy jelen perben nem az alperes szabálysértési eljárását kifogásolta, keresetét kifejezetten az igazolásra alapította, amely ellen nem volt jogorvoslatnak helye. Állította, hogy ha az utóbb hozott szabálysértési határozat ellen újabb jogorvoslattal élt volna, a bíróság akkor sem tudta volna orvosolni az alperes igazolását, hiszen a szabálysértési eljárás nem az alperes által kiadott igazolás vizsgálatára irányult volna, hanem a szabálysértési felelősség megállapítására.
- [22] Sérelmezte továbbá, hogy az ügyben eljáró bíróságok a tényállást nem helyesen állapították meg és megalapozatlan döntést hoztak. Állította, hogy a bíróságok nem tettek eleget a Pp. 221. §-ában foglalt kötelezettségüknek, továbbá nem megfelelően értékelték az eljárás során feltárt körülményeket, okirati bizonyítékokat, azokat nem megfelelően mérlegelték, téves következtetést vontak le belőlük, továbbá nem megfelelően értékelték a tanúvallomásokat sem.
- [23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében - tartalmilag - a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, annak helyes indokaira hivatkozással.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] A Pp. 270. § (2) bekezdésének és a Pp. 275. § (3), illetve (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.
- [25] A felperes a rendes jogorvoslat kimerítésével kapcsolatban

állította a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének megsértését.

[26] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmében előadott hivatkozásával ellentétben azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet megfelel a Pp. 221. §-ában írt követelményeknek. Az elsőfokú bíróság a felperes által előterjesztett vagyoni kárigényeket azért utasította el, mert álláspontja szerint a felperes nem merítette ki a rendes jogorvoslati lehetőségeket, amely azonban előfeltétele a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség érdemi vizsgálatának. A másodfokú bíróság a vagyoni károk vonatkozásában helytállónak találta a keresetet elutasító döntést, azonban az elsőfokú bíróságtól eltérő indokból. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási jogkörben okozott kár különös feltétele tekintetében a sérelmes helyzet elhárítására ténylegesen alkalmas jogorvoslati lehetőséget kell vizsgálni. Az elsőfokú bíróságtól eltérően úgy ítélte meg, hogy a kár nem lett volna elhárítható a szabálysértési határozat elleni jogorvoslattal, ezért a felperes keresetét a vagyoni kárigények vonatkozásában érdemben vizsgálta, azt okozati összefüggés hiányában érdemi indokokkal utasította el.

[27] Mindezekre tekintettel tehát a Kúria azt állapította meg, hogy a felperes hivatkozása ellenére a jogerős ítélet nem ütközik jogszabályba, a másodfokú bíróság a Pp. 221. §-ában foglalt indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

[28] A Pp. 270. § (2) bekezdéséből és 272. § (2) bekezdéséből következően a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős határozatot jogszabálysértésre hivatkozással támadhatja, ennek során meg kell jelölnie a megsértettnek állított jogszabályhelyet, és körül kell írnia a jogszabálysértés indokait. Figyelemmel a Kúria 1/2016. (II. 15.) PK véleményében kifejtettekre, érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében ezek a tartalmi követelmények maradéktalanul teljesülnek. Mivel a felperes a Pp. 221. §-án kívül más megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem egyéb hivatkozásait - így a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos érvelést - érdemben nem vizsgálta.

[29] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mert az mindenben megfelelt az irányadó jogszabályoknak.

Záró rész

[30] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes javára a jogi képviselétével összefüggésben felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján, a (6) bekezdés alkalmazásával számított felülvizsgálati eljárási költség

megfizetésére.

- [31] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint számított felülvizsgálati eljárási illeték állam javára történő megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles.
- [32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. május 8.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző
HM